

Gazeta „Victoria” apare săptămânal.

Redacția:
Compania II-a Propagandă, Oficiul Postal
Militar Nr. 30.

Tiparul:
Secția Geografică a
Frontului de Est.

Redactor responsabil:
Lt. rez. Aurel M. Alicu

Acei ce mor la datorie, sunt și rămân alături de icoanele noastre sfinte, icoanele luminoase ale Patriei.

Mareșal Antonescu

FOAIA MILITARĂ A FRONTULUI DE RĂSĂRIT

Suflet și Material

Pentru ca o națiune să poată duce un război victorios este absolut necesar să fie îndeplinite câteva condițiuni esențiale, fără de care războiul se transformă în aventură cu urmări tragice.

Prima condițiune este ca poporul să știe pentru ce se bate. Scopul războiului trebuie să fie cunoscut de oricare cetățean și el să constituie un interes real și elementar pentru țară ca să fie înțeles și totuși să-și dea seama de importanța vitală a realizării acestui scop pentru integritatea neam. Deci cu un cuvânt toată națiunea să fie interesată și fiecare să știe pentru ce i se cere sacrificiul vieții sau al avutului personal și nimeni să nu-și pună întrebarea: pentru ce ne batem, fără să nu aibă răspunsul clar și imediat în mintea lui.

Poporul român știe pentru ce luptă. Asigurarea frontierelor naturale ale unui popor și existența liberă și independentă între aceste frontiere constituie dreptul elementar al fiecărei națiuni, iar noi luptăm acum cu cel mai formidabil dușman, care în anul 1940 ne-a răpit Basarabia și Bucovina și care intenționează să ocupe întreg teritoriul Țării în momentul în care ar fi putut să facă această operațiune fără prea mari sacrificii.

Până acum acest inamic a primit lovituri cumplite, dar încă mai stă în picioare fiind ajutat de englezi și americani, care îi trimit avioane, tancuri și armament de tot felul. Totuși el se clatină. După ce a pierdut dela începutul războiului și până acum aproape 4.500.000 prizonieri circa 3.000.000 de morți și răniți greu, cari nu mai pot fi aduși la luptă, aproape 20.000 tunuri, 36.000 tancuri și peste 21.000 de avioane, puterea lui este grav zdruncinată.

Dacă la aceste pierderi în oamenii și materiale mai socotim că a pierdut cel mai populat teritoriu și cel mai bogat în produse agricole și fabricate de război, ne putem da seama că forța lui este mult micșorată.

Totuși trebuie să luptăm înainte până la totală înfrângere, căci numai atunci ne vom asigura hotărât de război și vom avea liniște de lungă durată la acest hotărât, când acest inamic va fi răpus complet și comunismul va dispărea.

În luptă pentru ce ne batem. Este datoria noastră cea dintâi și cea mai mare față de țară și față de urmași și ne-o vom face până la urmă.

A doua condițiune este asigurarea de prietenii sincere și loiale cu popoare, care se luptă pentru același scop și contra aceluiași adversar. Și această condițiune este pe deplin realizată căci România luptă încadrată în forțele Axei, alături de Germania și Italia, care reprezintă cele mai puternice forțe militare din lume.

În sfârșit a treia condițiune este aceea a pregătirii materiale a războiului.

Oi cât ar fi de viteaz un popor și oi cât ar fi de conștient de obligațiile lui, nu va putea să învingă dacă nu va fi făcut în interior pregătirea materială, adică dacă nu va avea finanțele bine echilibrate.

Generalul Petre Dumitrescu primește răsplata unor străduințe ostășești

Într-un sat dela poalele Caucazului, în imediata apropiere a frontului, s'a desfășurat o sobră și totuși măreață sărbătoare ostășească. Comandantul ostașilor români din Caucaz a primit recompensa ostășească a calităților arătate pe câmpurile de bătăie.

Führerul Adolf Hitler a decorat pe Comandantul bravelor trupe românești pentru strălucitele victorii dobândite în Caucaz.

Pe pieptul generalului Petre Dumitrescu a fost prinsă „Crucea de Cavaler a Crucii de Fier”, marea decorație cu care conducătorul Marelui Reich răsplătește faptele de arme ale celor mai buni ostași ai săi.

Mândra decorație strălucește azi în sufletele tuturor luptătorilor, care la Jeisk, Kurkenskaja, Temriuk, Krinskaja și Anapa, s'au bătut pentru Țară și Comandantul lor.

Generalul german Ruoff, reprezentant al Führerului, după ce a prins în locul cravatei înalta decorație germană, a rostit următoarele cuvinte:

„Am plăcut ocaziune de a vă înmâna în numele Führerului Adolf Hitler ordinul „Crucii de Cavaler a Crucii de Fier” pentru modul desăvârșit cum ați condus operațiunile pe frontul Kubanului și pentru modul cum dvs. personal ați luat parte la executarea luptelor, care au dus trupele române, primele dintre toate forțele aliate, care operează în Caucaz, la fărâma și apele Mării Negre.

Onoarea acestei distincțiuni ce vi s'a acordat domniei voastre în calitate de comandant al Armatei a III-a române se resfrânge în aceeași măsură și asupra vitezelor trupe române ale căror eforturi, vrednicie și dăruenie sunt conștințite prin frumoasele rezultate de arme, care le-au dus într-un timp scurt și prin lupte grele cu un inamic îndârjit la cucerirea Anapei și a țărmului Mării Negre.

Sunt fericit că speranțele puse în armata română s'au realizat. În același spirit de camaraderie sinceră, care leagă armata română de armata germană, vă

felicitez pentru înalta distincțiune și vă doresc s'o purtați mulți ani fericiți.

Cuvântul D-lui general Petre Dumitrescu

La simțitele cuvinte rostite de generalul german comandantul trupelor române din

Caucaz a spus următoarele:

„Cu un sentiment de vie gratitudine și

deosebită recunoștință am primit din mână dvs. distincțiunea ce Excelența Sa Führerul Adolf Hitler a binevoit să-mi acorde.

Consider această distincțiune nu atât ca o răsplată a unor merite personale cât mai ales ca o prețuire a contribuției, pe care trupele române, de sub comanda mea, o aduc cauzei comune.

Ea constituie totodată un semn al trăiniceii legăturii, care se adâncește din ce în ce mai mult între armata română și marea și viteaza armată germană.

Măltumindu-vă din toată inima pentru atențiunea și osteneala ce v'ați dat pentru a mi-o remite dvs. personal, vă rog să binevoiți a fi pe lângă Excelența Sa Führerul Adolf Hitler interpretul sentimentelor mele de desăvârșit devotament și să-l asigurați că atât eu cât și trupele mele ne vom strădui din toate puterile noastre să răspundem încrederii ce mi s'a acordat.

Solemnitatea s'a încheiat în aceeași demnă și sobră atmosferă ce domnește în preajma frontului unde se hotărăște dreptatea și viața noii lumi.

Serg. T.R. N. DUMITRESCU

corespondent de război

NOWOROSSISK-UL A CAZUT

În ziua de 7 Septembrie a fost cucerit de trupele germane și române portul Noworossiisk, care rămăsese, după căderea Sevastopolului, ultimul port de război mai însemnat al U. R. S. S. la Marea Neagră.

Unități de cavalerie române au colaborat în mod decisiv la luptele grele,

care s'au dat pentru cucerirea acestui însemnat oraș.

La asaltul fortăreței Noworossiisk, trupele germane și române au pus mâna, în lupte crâncene, care au durat mai multe zile, pe înălțimi importante și care făceau parte din sistemul de fortificații al orașului.

Bolșevicii au încercat să apere fiecare metru de teren prin contra-atacuri ale batalioanelor lor de elită și a unităților blindate, care au fost ajutate de artilerie de toate calibrele și tunuri grele de bord, ce au tras în tir direct de pe vasele aflate în rada portului.

Aceste contra-atacuri disperate dar zadarnice, au provocat inamicului mari și sângeroase pierderi.

Numai într-un punct s'au găsit cadavrele a 60 ofițeri și comisari sovietici.

La Noworossiisk, în afara pierderilor sângeroase ale sovieticilor, s'au făcut 7.750 prizonieri și s'au capturat între alte materiale de război: 117 tunuri, 114 tancuri grele, 2 trenuri blindate și mai multe vase.

DECORAREA GENERALULUI MANOLIU

Führerul Adolf Hitler a conferit Generalului de Divizie, Gheorghe Manoliu, Comandant al unei Divizii de Vânători de Munte, Crucea de Cavaler a Crucii de Fier germane.

Comentând acest act, ziarul N. Wiener Tageblatt, spune:

„Comandant al unei Divizii de Vânători de Munte, Generalul Manoliu s'a

distins în mod deosebit, în luptele dela Sevastopol prin acte de inițiativă și curaj personal.

„Totdeauna în primele linii”, a cucerit cu vânătorii săi de munte numeroase puncte de sprijin bolșevice, puternic apărate și a contribuit în mod esențial, cu vitejii săi vânători de munte la cucerirea cetății Sevastopolului.”

(Urmare în pag. 2-a)

Cum s'a desfășurat marea bătălie pentru cucerirea portului ANAPA

Acțiunea victorioasă a „diviziei fulger“

Mare forțată la comandamentul unei mari unități. Ceva neobișnuit trebuie să se întâmple. Motocicliștii vin cu plicuri și alții pornesc spre locuri necunoscute nouă cu alte hărți cu ordine. Bubuitul tunului și răpăitul mitralierelor nu sosește pe vântul de seară.

Hărțile întinse pe masa de lucru a comandantului sunt urmărite cu mare atenție și săgeți mari, corcui și alte semne sunt făcute de ofițerii care vin și pleacă din clipă în clipă. Este ziua hotărâtoare. Se dă bătălia pentru cucerirea primului port sovietic la Marea Neagră: Anapa.

Luptele din peninsula Taman

Plouase. Câmpul devenise o adevărată mlaștină. Gropile făcute de exploziile bombelor se umpluseră cu apă. Noaptea se lăsa, iar răcoarea pătrundea adânc în trup. Totul era pregătit pentru marea bătălie care trebuia să deschidă drum larg spre țărmul Mărilor de Azov și Neagră. Sovieticii instală pe înălțimi vârsau focul lor nebmesc asupra noastră transformând pământul într-un adevărat infern.

Primele elemente ajung în marginea satului. Câteva rachete albe se înaltau spre cer. Câțiva ostași încep să fugă spre locul unde s'au aruncat rachetele. Sunt elementele de șoc care pornesc un atac vicijos ca să pătrundă în sat.

Într-o groapă, în genunchi, comandantul diviziei urmărește desfășurarea luptei. Deodată o șuierătură sfășie aerul și în momentul următor un proiectil explodează în apropierea gropii. Pentru a-i salva viața, căpitanul Plesniță Virgil se aruncă cu trupul lui peste trupul comandantului.

Rănit la brațul stâng căpitanul Plesniță refuză să se evacueze și rămâne neclintit la postul său.

Tot aci într-un salt făcut către inamic

cade sublocotenentul Zlătescu. În clipa când și-a dat sufletul în mâinile Domnului, a întrebat dacă dușmanul a fost scos din bătălie. Sângele a curs generos în această bătălie dar rezultatul a răsplătit toate sacrificiile făcute de ostași. În câteva ore de luptă crâncenă satul Kurcenskaja se afla în mâinile noastre.

Prizonierii încep să se scurgă agale pe șosea, iar noaptea binefăcătoare se lasă peste satul care mai arde.

Bătălia pentru cucerirea ANAPEI

După câștigarea bătăliei dela Gustaganskaja, aceeași divizie de călărești de bușează pe la Sud de această localitate. Rușii ocupau înălțimile dela Marvenko. De aci ei băteau cu artileria și cu brandurile grele. Exploziile făceau să ne amintim de bătălia dela Kurcenskaja. Focul armelor sovietice nu pot opri atacul nostru.

Intăriturile de pe cele două coline sunt distruse. Noaptea trupele noastre puseseră mâna pe aceste două întărituri care priveau spre Anapa.

Pentru a ne da seama de forțele și efortul făcut de sovietici este destul să amintim că un ordin secret al armatei sovietice fusese dat în prezina bătăliei prin care ofițerii și ostașii erau socotiți ca trădători dacă ar ceda localitatea.

În dimineața următoare, unitățile din cavaleria română sunt la porțile orașului Anapa.

Aparatele de radio ale unităților au prins următorul mesaj transmis de col. Kiriacescu.

„Forțe din cavaleria română au pus stăpânire pe portul Anapa. Trupele au intrat în oraș azi 30 August la orele 9,15”.

Orașul tăcerii

Intrăm în oraș odată cu primele trupe. Pe străzi nimic și nimeni.

Câteva case mai continuă să ardă. Tăcerea aceasta de cimitir pășit te înfioară. Ruinele ne arată puterea bombardamentelor noastre. Ușile caselor sunt deschise. Ferestrele de lemn înlocuiesc geamurile sparte de mai de mult.

Într-un colț o brutărie de campanie. Focul arde și în cuptor se află pâine. Atacul s'a desfășurat atât de fulgerător încât sovieticii n'au avut timp să se retragă strategic, ci au fugit cu ce și cum au putut.

Sovieticii mai caută să reziste

Rușii izolați de restul armatei lor încearcă mici rezistențe. Focul armelor noastre îi reduce însă la tăcere. De după zidurile caselor apar cu brațele întinse alți prizonieri.

O nouă răpăială de gloanțe pornită din dosul zidurilor doboră unul din cei mai dragi și mai buni, căpitanul Gheorghiu. Un glonț dușman l-a lovit mortal. Ostașii îndărjiți pornesc goana după dușman. Sunt scoși de prin toate unghierele și trimiși dincolo de hotarele vieții. Moartea căpitanului a fost răsbunată de camarazii lui care n'au să-l uite niciodată.

Spre port

În port aceeași liniște. Rușii au căutat să distrugă tot ce a fost posibil.

Un vas mare de transport stă cufundat în apă. Cele două coșuri negre au rămas deasupra apei și privesc nepăsătoare la acest jalnic spectacol. Alături trei vedete rapide lovite de aviație saltă ușor pe marea atât de liniștită azi.

n. d.

Suflet și Material

(Urmare din pag. 1.)

librate, hrana asigurată atât pentru cei rămași acasă, cât și pentru luptători. Dacă armata nu va dispune de armele cele mai moderne și în cantități mari.

Războiul ne-a găsit pregătiți în cea mai mare parte, datorită în special sfârșitului făcut în ultimul an înainte de război. Această pregătire continuă și este în plin progres. Fabricile noastre de armament și muniții lucrează zi și noapte.

Întreaga industrie și fabricație națională este pusă în serviciul războiului. Ordinea și liniștea din țară îngăduie fiecărui român rămas acasă să muncească pentru cei de pe front.

Măsurile luate până acum au asigurat echipamentul de iarnă pentru trupe.

În afară de aceasta, avem sprijinul permanent al marelui nostru aliat Germania, care ne pune la dispoziție tot ceea ce industria noastră nu ne poate da și care la rândul ei primește dela noi ceea ce-i lipsește pentru ducerea operațiilor lor și în special petrol. Înțelegerea economică dintre România și Germania este desăvârșită și amândouă aceste state înțeleg să se ajute reciproc până la terminarea victorioasă a războiului.

În această privință D-l Dr. Walther Funk ministrul economiei Reichului ca ocazia vizitei, care a făcut-o în țara noastră zilele trecute, a declarat că Führerul și Guvernul Reichului German prețuiesc în mod cu totul deosebit eforturile României în acest război, în care România și-a trîns pe cei mai buni fii ai ei, pentru ca împreună cu camarazii germani să lupte împotriva bolșevismului. Din colaborarea germano-română până la victoria finală, reiese voința celor două națiuni de a purta împreună greutatea acestui război. Astăzi domnește prețuirea în Germania cucerirea fermă că eroicele fapte de arme ale poporului român la Stalingrad, Marea de Azov și în Caucaz vor ajuta la recăderea unei alte Europe, care va da popoarelor sale nu numai dreptul la viață, la care ele pot aspira, dar și siguranța unei vieți fericite.

Din aceste categorice declarații rezultă că între România și Germania există o înțelegere perfectă și că eforturile României pe teren militar și economic alături de Germania va fi răsplătită la sfârșitul războiului prin asigurarea unei vieți demne a tuturor românilor pe pământ românesc.

Războiul nostru a fost bine pregătit și el va da roadele așteptate.

„V”

Redacționale

Informațiile și materialul de pe front se vor trimite pe adresa:

Compania II-a Propagandă, Comandamentul M. U., Oficial Postal Militar Nr. 30.

ATENȚIUNE...

În dorința ca trupele noastre să asculte la radio mersul războiului, vești, din țară și străinătate, etc. Compania II-a Propagandă a organizat un radio-jurnal în limba română la stațiunea de radio „SOLDAT-SENSENDER GUSTAV”. Postul lucrează pe lungimea de undă 391,13 m. și emite radio-jurnalul în zilele de Luni, Miercuri, Vineri și Duminică între orele 18,30 - 18,45.

TURBURARILE DIN INDIA S'AU AGRAVAT

Turburările din India, au luat un caracter foarte grav, manifestanții indieni având dese ciocniri cu poliția engleză.

La Calcuta incendieri sângeroase au avut loc, populația indiană având peste 300 de morți. La Bombay numeroși fruntași ai răscoalelor au fost arestați și închși. În celelalte orașe răscala s'a intensificat ca un pârjol, poliția engleză neputând face față marelui număr de rebeli.

În multe orașe manifestanții au distrus clădiri publice, iar în alte părți au fost deschise canalele de irigație ale câmpurilor, provocând inundații pe mari întinderi.

Situația din India preocupă acum toate cercurile politice mondiale, ea fiind decisivă pentru englezi.

La Berlin a luat ființă societatea germano-indiană.

Bangkok, 10 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite următoarele amănunte cu privire la revolta din India:

După cum se anunță din Delhi palatul vice-regelui și clădirile guvernamentale din oraș sunt acum adevărate fortărețe.

Deoarece în cursul zilei de Miercuri, coloane de manifestanți au trecut prin fața acestor clădiri, toate străzile care duc acolo sunt închise prin baricade și sunt păzite de militari britanici și de poliție.

Se anunță din Delhi că după violentele manifestații ce s'au produs Miercuri

seara, reședința Vice-Regelui a fost transformată într-o adevărată fortăreață. Pe terase și pe acoperiș au fost plasate mitraliere și străzile către palat sunt închise prin cordoane de trupe pedestre și călare, întărite prin patru autoblindate. Escadriile de avioane zboară fără încetare pe deasupra orașului.

Autoritățile au afișat o înștiințare în care se spune că agenții de poliție și soldații au primit ordin să tragă fără avertisment asupra tuturor grupurilor.

Cu privire la desordinea de ieri se comunică următoarele amănunte: Manifestația a fost provocată, după cum se pare în urma arestării a 10 lucrători hin-

duși care au refuzat să-și reia lucrul într-o fabrică de materiale de război. Mulțimea indignată a cerut eliberarea lor. În cursul unei prime ciocniri, au fost răniți doi agenți și un soldat. Între timp mulțimea crescuse ca număr și un impunător cortegiu s'a format care s'a îndreptat spre palatul Vice-Regelui.

Imprejurimile reședinței Vice-Regelui erau barate prin detașamente de poliție și trupe. Agenții de poliție și soldații au deschis focul omorînd doi hinduși și răniind numeroși alții. În tot cursul serii incendările au continuat în toate cartierele orașului.

Au fost făcute peste 200 de arestări.

Din inițiativa d-nei G-ral Dragalina s'a construit o casă unui erou

Eroul Vasile Goicu, care în ziua de 7 Octombrie 1941 a fost îngropat în luptele dela Odessa, de un obuz, rămânându-i paralizate ambele picioare, a rămas fără adăpost.

Desnădăjduit, Vasile Goicu și-a îndreptat rugămintea către d-na Eliza general Corneliu Dragalina, președinta filialei Timișoara a organizației „Darul Ostașului”.

Cum i-a auzit pasul, înimoasa îngrijitoare a ostașilor, d-na Dragalina, a în-

tervenit ca Vasile Goicu să aibe în cel mai scurt timp un cămin.

Sprijinul armatei

La apelul făcut de d-na general Dragalina unitățile militare din Timișoara au dat materialele necesare construcției iar elevii liceului de construcții au început imediat la înălțarea casei.

Astăzi Eroul Vasile Goicu surăde fericit în fața căminului care i-a fost dăruit prin dragostea neafărmurită pentru ostași a D-nei general Corneliu Dragalina.

PROCLAMAȚIA D-lui MAREȘAL ANTONESCU CĂTRE ȚARA

In ziua de 6 Septembrie, a.c. implinindu-se doi ani de conducere, d-l Maresal Antonescu a dat următoarea proclamație către țară:

Români,

Se implinesc azi doi ani de când destinul zbuciumat al Neamului nostru mi-a pus pe umeri povara grea a celui mai încercat ceas istoric.

Pământul Țării, Statul însuși, temeiurile morale ale existenței noastre erau atunci zdruncinate.

Ne prăvălisem drepturile și demnitatea.

Armata era umilită de o înfrângere nedreaptă și vântul vrajbei cuprinsese totul.

Trecând prin încercările cele mai neobișnuite: prin cutremure, prin frământări nedrepte, prin ierni năprasnice, prin secetă și purtând un război greu, am izbutit să străbatem cu onoare și încredere popasul greu al celei mai cumplite înclătări pe care a cunoscut-o vreodată istoria lumii.

Mă înfățișez azi din nou înaintea voastră, având conștiința că n'am dezonorat cuvântul pe care l-am dat Neamului la 6 Septembrie 1940, atunci când am făgăduit să redau Țării onoarea și desrobirea, să șterg petele neiertătoare ale trecutului și să îndrept Neamul cu un suflet nou spre noi destine.

În fața Dumnezeului strămoșilor noștri, în fața voastră, Români, mărturisesc gândul meu de închinare creștină, pentru că Dumnezeu m'a învrednicit să pot conduce la Răsărit lupta de desrobire a pământurilor românești și am putut recăștiga numai într-un an, dela fărâma lor, pământurile strămoșilor și duce lupta împotriva dușmanilor civilizației și ai liniștii noastre.

Această desrobire a pământului strămoșesc este cea mai mare faptă pe care a putut-o împlini, pentru istorie, generația noastră, spălând greșelile trecutului și propriile sale greșeli.

Fundcă nu există nimic mai sfânt pentru un popor decât onoarea și datoria de a-și apăra pământurile.

Armatei desrobitoare, eroilor risipiți pe pământurile Moldovei, până dincolo de Nistru, și vitejilor noștri ostași cari duc încă povara zdrobitoare a istoriei noastre, și prin sângele lor zidesc zilnic, drepturi noi pentru Patrie, Neamul le dărește această împlinire.

Deaceia, în pragul celui de al treilea an al domniei Regelui Mihai I, și al guvernării mele, cer Neamului să-și închine toată strădania pentru a purta cu vrednicie mai departe răspunderea unui război greu; și îi mai cer să poarte toată recunoștința Armatei desrobitoare și urmașilor celor care au căzut.

În înclătarea de azi a lumii, în războiul cumplit pe care trebuie să-l trăim, se întemeiază noi așezări la care Neamul nostru trebuie să-și aducă toată contribuția lui de sânge, de jertfă și de onoare.

Fundcă nu se poate împlini nimic fără luptă. Așezările de mâine trebuie să ne stăpânească vrednic.

În această luptă, pe care o purtăm pentru propriile noastre pământuri, pentru viața noastră de mâine, pentru a ne apăra credința și legea, familia și averea împotriva întinerului din răsărit, noi nu suntem singuri.

Luptăm alături de cea mai puternică Armată din lume, de Armata Marelui Reich National-Socialist German și de aliații săi; și ne rezenăm viața și onorarea pe puterile Axei lângă care am înclătat războiul pentru desrobirea pământului și pentru civilizație.

Acest război este propriul nostru război, fiindcă 4 milioane de locuitori ai Regatului și pământurile bătrânei noastre Moldove ne fuseseră cotoprite de năvala sovietică.

Dacă nu ne-am fi rezemat ființa națională pe alianța Germaniei și a Italiei și dacă Marea Armată Germană n'ar fi

vor fi înfățișate pentru a vedea că n'a rămas nimic în viața națională, în care strădania noastră să nu fi trudit zilnic faptă nouă de muncă, voință nebiruită de ordine și de înălțare.

Am făcut pentru agricultură tot ceea ce am putut.

Dar iarna grea și un an de secetă ne

ce poruncește dreptatea și recunoștința noastră.

Am continuat cu îndârjire opera de românizare și de izgonire din drepturi a celor cari cotoptiseră bogățiile noastre și care au rămas străini de sufletul poporului nostru.

Am ajutat, atât prin opera socială cât și prin înzestrarea spitalelor, o așezare nouă a sănătății Poporului Român și n'am crușat nimic pentru opera sanitară.

Am readus în patrimoniul Statului bu-nari și despăgubiri valorând câteva miliarde, făcând în parte judecata moralizatoare a trecutului și a vinovaților lui.

Prin măsuri financiare chibzuite, am purtat cel mai cumplit și greu război, fără impozite grele, fără apăsări neobișnuite. De aceea cer tuturor să înțeleagă, și mai ales acelora care își păstrează nestingherite averile, că de războiul acesta ei sunt cei dintâi care folosesc.

Pentru a putea purta mai departe, fără jertfe grele, răspunderea războiului și a viitorului nostru, cer tuturor să-și unească eforturile pentru ca, prin cumpănare, prin disciplină, prin zdrobirea tuturor speculațiilor și nevrednicilor profitatori ai ceasurilor grele, să putem păstra echilibrul economic și să putem asigura circulația bunurilor și a aprovizionărilor, cu tot anul greu.

Pentru că războaiele nu se câștigă numai pe câmpul de bătăe, ci și prin unitatea morală și disciplina economică a Poporului întreg.

Dacă privim încercările altor popoare, zdruncinul și suferințele acestora trebuie să găsim în încercările noastre puteri noi de viață și de încredere.

Guvernul va continua să-și facă datoria, ajutând pe funcționari, înlesnind aprovizionările și continuând politica de credite care să sprijine economia națională, așa cum a făcut-o și până azi.

Lucrările publice, drumurile și căi noi de transport vor putea înlesni și în viitor activitatea economică și da brațelor de muncă românești posibilități noi.

Drumurile, căile ferate podurile și îmbunătățirile mijloacelor de transport făcute în acești doi ani, cu toate greutatele războiului, stau dovadă decât s'a lucrat în această direcțiune.

Vom continua să sprijinim și magistratura, pentru că, Corpul Judecătoresc trebuie să sprijine azi Statul și să-și înțeleagă răspunderea prin aplicarea spiritului de dreptate și nu numai a literii legii, de multe ori învechită.

Reforma administrației Statului va fi în curând înfăptuită.

Legi de organizare a puterii centrale și a administrației locale vor pune Statul nostru și administrația lui pe baze noi și sănatoase, distrugând centralismul și birocrația.

Români,

Desigur, ceea ce s'a înfăptuit nu împlinește toate rănile și nu poate satisface pe toți.

Dar eu am luat răspunderea acestui Neam în ceasuri când ruinele greșelilor trecutului s'au prăvălit pe noi.

Și numai prin abucium fără seamăn, prin greutate nelchipte mi-a fost dat să guvernez, pe când alții au avut ceasuri de liniște, de pace și de belșug pe care nu le-au știut folosi.

Vă cer tuturor să înțelegeți acest lucru și să nu așteptați dela mine și dela Guvern ceea ce în împrejurări grele de război nu se poate înfăptui.

Să avem toți gândul țintă la viitorul Neamului nostru.

(Urmare în pag. 4-a)

stat chează la libertăți pământului nostru:

Am fi fost de mult zdrobiți sub năvala hoardelor din răsărit care pândeau ceasul distrugerii noastre și a Europei. Aceasta este adevărul.

Urmând legile de onoare ale războiului, noi nu ne-am despărțit de soldații germani care au luptat, umăr la umăr, pe pământul Moldovei, și la darul de sânge al soldatului german pentru pământurile românești, urmăim cu datoria noastră de sânge.

Acest război este tot ceea ce a fost mai aprig vreodată pentru Neamul nostru și pentru toate popoarele.

De rezultatul acestui război depinde soarta civilizației.

Deaceia, cer tuturor să înțeleagă răspunderea aspră a acestor ceasuri care trebuie să apese greu nu numai pe trupurile tinere ale celor care luptă, ci pe sufletul și puterile Neamului întreg.

Români,

Războiul, cu toate încercările lui, cu toate durerile, cu toate poverile lui, nu se-a împiedicat să ne facem datoria atât față de țara rămasă în pace, cât și față de pământurile desrobite de brava noastră armată;

Basarabia și Bucovina au fost reorganizate.

Judecați înfăptuirile guvernului care vă

împiedecă să culegem roadele unei neînchipuite strădani.

Trebuie ca toți să privim cu încredință și această încercare a destinului și, de pe acum, să punem chibzuință și măsură zilnică în nevoile noastre, pentru că nimeni să nu suferă și Armata să poată să-și continue datoria de a ne apăra.

Am ținut producția românească și munca fabricilor noastre cu toate greutatele războiului.

Ne-am străduit prin măsuri de aprovizionare și prin sporirea salariilor să ajutăm pe muncitori;

Iar prin politica de credite și prin importuri de materii prime să înlesnim pe producători.

Am sporit salariile și pensiile și am făcut tot ceea ce în împrejurările grele de azi s'a putut împlini pentru ofițeri, magistrați și funcționari.

Școalei i-am dat toată grija și am închinat toată strădania pentru sprijinirea copiilor trudiți ai satelor și orașelor noastre și pentru formarea sănătoasă a unui tineret care trebuie să-și facă datoria de a se pregăti cu credință și disciplină, cu muncă și ordine pentru poverile viitorului.

Am făcut totul, pentru că să sprijinim pe invalizii, orfanii și văduvele Sfântului nostru Război și vom face încă tot ceea

Ne-am pierdut capul!

declară un ofițer sovietic luat prizonier în Caucaz

Prezentăm pe Sublocotenentul de rezervă Cernavski Petre din Brigada a 83-a Infanterie de marină rusă, de profesie șofer cu patru clase și în vârstă de 22 de ani, prototipul ofițerului bolșevic, nepregătit, fără nici o educație, pus să comande, deci să răspundă de acțiunile și de viața unor oameni și care s'a prodat avangardizilor Diviziei de Cavalerie a Colonelului M. V. la 28 August 1942 în Satul Kisnerova, pe frontul Caucazului.

Tânărul prizonier e vâslit de toate puterile, obrazul lui supt, pe care barba nerasă de mai bine de o săptămână a crescut peste o poșchiță de praf năclăit în valurile transpirației, i-a ascuțit poameții și i-a adâncit privirile obosite în fundul capului. Părul călțit, mârdat, cîmele rupte, hainele deodreptul jguase iar cămașa, care se zărește prin deschizătura bluzei, — o cămașă cazonă, fără nasturi, neagră, neschimbată cine știe de când, completează portretul acestui ofițer comunist — acestei epave comuniste.

Sublocotenentul e bolnav în ultimul grad de malarie — zace într-o febră grea de o săptămână încheiată fiind fără nici o asistență sanitară în linile de foc, pus să lupte fără să primească cel puțin câteva pilule de chinină.

— „Nu mai avem timp pentru nimic, declară el cu un glas pe care-l simți doborât de fierbințeli — Retragerea și goana aceasta dela Don spre Caucaz ne-a năucit. Suntem demoralizați și știm că totul e pierdut dar trebuie să luptăm căci n'avem încotro. Toate încercările noastre de rezistență au fost rupte și acum gonim din nou, fără nici o jîntă, măcinăți de înaintarea voastră. Ne-am pierdut capul, iată adevărul! Restricțiunile sunt din ce în ce mai mari, nu mai avem în nimeni nici o încredere, și dacă va mai dura o iarnă, vom muri de foame. Armatele noastre sunt pretutindeni distruse și fiecare am vrea să se termine odată totul!.

Prizonierul gâfăie — Iși trece o clipă mâinele peste fruntea arsă de febră, apoi continuă:

— „Am crezut că-i o glumă când am primit la 28 August ordinul să apar cu 4 soldați Satul Kisnerova — „Citiri saldati!“ repetă el ridicând patru degete în sus, „citiri!“ Eram bolnav și nu știam ce să cred. Dar a trebuit să execut ordinel, mai ales că întrezăream în el puțința înfăptuirii unui gând, care mă murea de multă vreme. Nu doream altceva decât să se isprăvească tot calvarul și sbuciumul, care ne rodea, doream liniște. „Am rămas să apar satul dar îndată ce trupele noastre s'au îndepărtat, m'am refugiat în sat, apoi m'am prodat“...

Biata epavă bolșevică a terminat. Nu-l

mai bîrîie dealtfel nici puterile. Cum stă, într'un cot, pe manta, cere voie să se lungească, undeva, pe iarbă.

— Să fie dus la ambulanță și tratat, ordonă comandantul. Dați-i mâncare și îngrijiri!!

Cînd i s'a tradus dispoziția, a rămas nemîșcat, cu privirea fixă înainte, cașecum ar fi căutat să-și adune toate gândurile, toate amintirile. Apoi și-a trecut ochii peste chipurile noastre, i-a plecat în pămînt și un oftat de ușurare — ori poate de fericire — i-a scăpat din piept.

Ceasul de liniște, pe care-l dorise cu atîta patimă, sosisese...

Pentru noi, prizonierul a fost oglindirea vie de o clipă a întregii armate bolșevice, o masă de sclavi minăți cu entuzișm să lupte sub comanda unor neisprăviți.

Priviți-i și comparați-i cu armata noastră, dar mai ales cu comandanții noștri...

Serg. T. R. B. LEONTIN BRUDASCU

reporter de război P. P.

Comandantul „diviziei fulger“ decorat de Fuehrer

Ca răsplătă a meritelor ostășești d-l colonel Mihail Kiriacescu, comandantul diviziei care a ocupat fulgerător orașul Anapa, primul port sovietic la Marea Neagră, a fost decorat de Fuehrer cu

„Crucea de Fier“ clasa I-a.

Este o distincție care vine să încurajeze munca și priceperea unui ostaș și comandant.

Ziarele străine despre România

Cu ocazia zilei de 6 Septembrie, toată presa străină a comentat rolul pe care îl joacă România, în noua așezare europeană.

Ziarul german Berliner Börsenzeitung, într'un articol intitulat „Bastion în Sud-Est“ vorbește elogios despre importanța țării noastre, despre poporul nostru războinic, care stănd în calea tuturor răutăților ce se prăvăleau peste trupul Europei au zădărnicit toate poftele de cîmpire a barbarilor.

Oțeliți în luptele ce le-au purtat dealungul veacurilor, spun: mai departe ziarul german. România ia astăzi parte în lupta contra bolșevismului, cel mai mare dușman pe care l-a avut Europa, fiind cel mai prețios aliat al Germaniei, avînd

după armata germană cea mai mare forță militară în Răsărit.

În încheiere, articolul subliniază colaborarea pe tărîmul economic, a țării noastre cu Marele Reich, vîzînd în România un factor ce va contribui într-o nemărginită măsură la așezarea bazelor sănătoase, care să asigure o viață fericită într-o Europă Nouă.

Ziarele turcești, cu ocazia zilei de 6 Septembrie au scris lungi articole despre România și aportul pe care îl aduce în războiul contra bolșevismului.

Prietenă noastră, Turcia, aduce cu vînte de laudă la adresa soldaților români, care prin lupte crîncene au dus flamura tricoloră tocmai pe malurile Volgei și în Caucaz.

NOUA LEGE A INAINȚĂRIILOR ÎN ARMATA

În „Monitorul Oficial“ a apărut nouă lege asupra înaintărilor în armată. În privința înaintărilor în timp de război legea prevede:

Ofițerul care va fi decorat pentru fapte săvîrșite în timpul campaniei cu ordinul „Mihail Viteazul“, cu ordinul „Pentru Merit“ cu spade, precum și cu „Virtutea Militară“ de război, pentru fiecare

din aceste decorațiuni și pentru fiecare grad al acestor decorațiuni va putea fi înaintat fără a se ține seamă de vechime.

Propunerea la o astfel de înaintare nu este obligatorie și ea nu se poate face dacă ofițerul nu îndeplinește condițiile de capacitate pentru înaintare la gradul superior.

În timp de război nu se cer condițiuni de stagiu și cursuri pentru înaintările și numirile în comandă și funcțiune.

Ofițerii invalizi reintegrați

Ofițerii invalizi reintegrați conform înaltului decret Nr. 4.638 din 5 Noiembrie 1919, precum și ofițerii clasați în timpul campaniei pentru serviciul de birou și etape, de către comisiile medicomilitare în urma rănilor sau infirmităților dobîndite în războiul pentru reîntregirea neamului, au dreptul la înaintare pe loc conform prescripțiilor legii de față, ori-care ar fi serviciul pe care îl îndeplinesc.

În anuarul armatei acești ofițeri vor fi înscrși separat de ofițeri combatanți, necombatanți și asimilați.

Ofițerii de rezervă

Ofițerii de rezervă se recrutează și înaintază în timp de pace, conform prescripțiilor legii ofițerilor de rezervă; iar în timp de război înaintază conform acestei legi.

Informațiuni

VITE DE MUNCĂ PENTRU
FAMILIILE LUPȚĂTORILOR

Statul, prin Conducătorul său, d-l reșal Antonescu, a aprobat programul făcut de către o Divizie de Muncă a dărilor familiilor ostașilor ce luptă în Răsărit, vite de muncă provenite din țările făcute.

Încă odată mai mult Statul nostru sprijine în tot momentul familiile plecate pe front, arătînd prin aceasta deplină înțelegere a obligațiilor care față de brații ostași ai neamului.

LA PLEVNA ȘI GRIVIȚA

Pe cîmpurile biruințelor comuniste fost evocate luptele de acum 65 de ani prin care poporul român și-a dobîndit independența iar cel bulgar eliberarea sub seculara asuprire.

Solemnitatea s'a desfășurat în prezența d-lui G. Caranfil Ministru Român la Sofia și a înalților personalități civile și militare româno-bulgare.

Domnul Ministru G. Caranfil, în cuvîntarea ce a ținut, și-a exprimat emoțiile pe care o simte totdeauna cînd vine la Plevna și Grivița unde soldații noștri și-au vărsat sîngele și pentru eliberarea Bulgariei.

Domnul Ministru a închinat pentru M. L. L. Regele și Regina Bulgariei Domnul Valcev, Primarul Plevnei, încheat, făcînd urări M. S. Regelui Mihail I.

OBOLUL CRUCII

Din inițiativa Prea Sfinței Patriarh de Ziua Crucii a avut loc în toată țara mare colecție pentru ostașii ce luptă în Răsărit.

Biserica a înțeles să sprijine pe Apărătorii Crucii, care se găsesc astăzi în celești într-o luptă pe viață și pe moarte cu bolșevismul, dăruind al așezării lui Dumnezeu.

SERBARE ÎN CIȘMIGIU

Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale, sub patronajul D-nei Maria Reșal Antonescu, în colaborare cu echipa de propagandă ale Armatei, a organizat în ziua de 13 Septembrie o mare serbare cîmpenească în grădina Cișmigiului.

Sumele strînses cu această ocazie vor fi întrebușinate la alinarea suferințelor celor lipsiți.

Unelte agricole din Germania

În cadrul colaborării economice cu Marele Reich, Institutul Național al Cooperăției a adus zilele trecute din Germania un mare număr de mașini agricole și unelte de tot felul.

Aceste mașini și unelte agricole pot fi procurate de către agricultorii din toată țara la Centrala Institutului Național al Cooperăției sau dela filialele acestuia din țară.

Avînd în vedere că scopul acestui institut este să ușureze pe agricultori în ceea ce privește obținerea tuturor ustensilelor agricole, procurarea lor se poate face și pe credit.

STARE DE ASEDIU ÎN IRAN

După știri sosite din Teheran și Isfah, în Iranul ocupat de Soviete s'a declarat starea de asediu.

Pe străzile orașelor patrulauă zi și noapte trupe sovietice puternic înarmate. Deasemeni, în provincie s'au luat severe măsuri militare pentru protejarea transporturilor de război față de manifestațiile ostile ale populației civile.

Declarația stării de asediu în Iran ca și înăsprirea măsurilor militare sunt cauzate de proasta politică administrativă anglo-sovietică, la care colaborează și nervozitatea produsă în urma progresului din ce în ce mai mare al operațiunilor militare în Caucaz al trupelor germano-române.

Proclamația d-lui Mareșal Antonescu către Țară

(Urmare din pag. 3-a)

Să avem toți conștiința luptei sfinte și necrutătoare în care suntem angajați. Să fim trezi și plini de încredere.

Și să fim gata de a da exemplu cu propria noastră faptă de îndeplinirea acestei răspunderi, așa cum pe cîmpurile de bătăe, cu viața și sîngele lor știu să răspundă soldații noștri.

Un Neam care își trăiește puterea prin conștiința și sîngele fiecărui dintre luptătorii lui, nu poate să piară.

Români,

Doi ani de muncă pentru țară s'au încheiat pentru mine.

Un an nou de poveri grele și de răspunderi cumplite îmi apasă sufletul.

Pentru mîndria noastră de români;

Pentru apărarea pămîntului nostru;

Pentru zidirea drepturilor noastre;

Pentru a merita jertfa eroilor noștri; Pentru a răscumpăra sîngele martirilor noștri;

Să fim toți o singură conștiință, un singur crez o singură faptă.

Să pășim plini de încredere pragul acestui nou an al revoluției românești și al luptei noastre desrobitoare.

Cu credință în victoria noastră;

Cu Dumnezeu înainte;

Trăiască Regele!

Trăiască România!

ANTONESCU

Mareșal al României și

Conducător al Statului

Situația de pe fronturile de luptă

FRONTUL CAUCAZULUI

Pe frontul din Caucaz evenimentul cel mai important din ultima săptămână a fost cucerirea portului Novorosiisk de către cetera Divizii germane și Corpul de Cavalerie român.

Prin această cucerire, flota rusă pierde cel mai important port din Marea Neagră după Sevastopol. Cheul portului are o lungime de 2 km. și jum. și poate adăposti cele mai mari vase.

Dispune de imense rezerve de petrol și de elevoare mari, cari servesc la încălzirea și descărcatul vapoarelor.

Orașul este un important centru industrial, în special pentru armament, aviație, camioane și material de tot felul. Deasemenea aici s'a dezvoltat industria cimentului precum și o mare producție de vinuri.

Mai posedă multe fabrici de îmbrăcăminte și încălțăminte.

Pe restul frontului din Caucaz se dau lupte pentru pătrunderea în trecătorile din sectorul de Vest al munților și în direcția Grozni.

Berlin, 10 (Rador). — Dela cartierul general al Führerului, înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

La Sud-Est de Novorosiisk, au fost cucerite alte înălțimi din terenul de luptă plin de cazemate.

Artileria grea a armatei terestre a scufundat pe coasta Mării Negre 5 vase de transport.

Pe Terek, un grup de luptă german dintr-o divizie de blindate a respins in-

micul care ataca cu forțe masive, a pătruns în pozițiile de artilerie inamice și a distrus baterii de tunuri.

La începutul acestei săptămâni Peninsula Taman, care se află în fața strâmtoarei Kerchi, a fost curățită de resturile trupelor sovietice. Cu această ocazie s'a capturat numeroși prizonieri precum și 37 tunuri.

Pe coasta Caucazului au fost scufundate de vedetele rapide germane, opt vase sovietice cu o capacitate de 9.500 tone.

AGRESIUNEA BRITANICĂ ASUPRA MADAGASCARULUI

Un val de indignare a străbătut Franța, zilele acestea în urma atacului dat de englezi contra insulei Madagascar, colonie franceză la Sud de Africa.

Un consiliu de miniștri, prezidat de Mareșalul Petain a examinat telegrama trimisă de guvernatorul coloniei, prin care explica agresiunea engleză asupra Madagascarului. Din cuprinsul telegramei, rezultă vădită intenția a anglo-americanilor de a provoca în Sud un conflict armat, justificând în felul acesta activitatea lor războinică.

Consiliul de miniștri francezi a luat hotărârea să se treacă imediat la represalii de îndată ce astfel de atacuri ale engle-

FRONTUL STALINGRADULUI

În bătălia dela Stalingrad, în lupte grele trupele germane și române câștigă teren din ce în ce mai mult.

Pentru a micșora presiunea ce se exercită asupra Stalingradului, sovieticii in-

dat instalațiile portuare și depozitele de aprovizionare dela Astrahan, provocând numeroase incendii și distrugând în mare parte rada portului.

Atacuri de noapte au fost îndreptate

oarcă zadarnice atacuri.

La Nord de Stalingrad, între Don și Volga, rușii au aruncat în luptă 10 Divizii de infanterie și 7 Brigăzi blindate.

În luptele, ce au avut loc, sovieticii au pierdut peste 100 tancuri.

Trupele române au pătruns, după nimicirea mai multor cazemate, într-o localitate, care fusese organizată de sovietici ca un puternic punct de sprijin.

În ziua de 9 Septembrie, la Stalingrad, care de luptă blindate au pătruns în dispozitivul de fortificații al inamicului și au ocupat înălțimile la West, în imediata apropiere a orașului.

Trupele române din Corpul Dragalina, care atacă Stalingradul pela Sud, au presat continuu inamicul, întărît în satele Balșe Ciapurniki și Maly Ciapurniki, reușind să strângă tot mai mult centura de atac împotriva marelui oraș de pe Volga.

Sovieticii au masat în Stalingrad, care are o lungime de peste 40 km., toate forțele disponibile, astfel că întârzierea cuceririi acestui oraș este cauzată de luptele ce se dau pentru a măcina forțele și materialul inamicului.

Berlin, 10. (Rador). — În atacurile date în regiunea fortificată dela Stalingrad, au fost cucerite, cu sprijinul aviației, mai multe instalații fortificate, puternic construite și aparate cu inversunare. Cu prilejul luptelor de apărare în fața unor puternice atacuri de degajare inamice, 59 tancuri sovietice au fost distruse.

Avioane germane de luptă au bombar-

dat împotriva aerodromurilor situate la răsărit de Volga.

Bolșevicii recunosc pierderile

Berlin, 10 (Rador). — Se anunță din izvor militar:

Comunicarea, prin care înaltul comandament german arată că în violentele lupte date pe frontul de răsărit dela 1 Mai până la 31 August 1942 armatele germane au distrus 56 divizii de pușcași bolșevici și 39 brigăzi ale armatei roșii,

comunicare însoțită de numirea acelor formațiuni, a avut rezultatul de a face ca biroul de informații bolșevice să facă o mărturisire parțială.

Radio Moscova a declarat aseară că 45 divizii de pușcași bolșevici și 25 brigăzi printre care 14 brigăzi blindate, au suferit pierderi foarte însemnate.

Populația civilă din Stalingrad luptă alături de trupele sovietice

Berlin, 10 (Rador). — La întrebarea dacă populația din Stalingrad a fost evacuată înainte de începerea ofensivei trupelor germane și aliate, cercurile militare din Berlin au răspuns Joi seara că nu ignoră faptul că o mare parte a populației civile din Stalingrad luptă alături de trupele sovietice.

Se declară că este firesc ca acești ci-

vili să fie tratați ca francitiori, după prevederile dreptului internațional.

Din aceeași sursă s'a declarat apoi că operațiunile ofensive împotriva Stalingradului continuă să facă progrese. Luptele date de trupele germane și aliate se desfășoară depe acum în mare parte în interiorul centurii de fortificații.

Roosevelt se amestecă în treburile Franței

Paris, 10 (Rador). — Correspondentul Agenției DNB, transmite:

Paris Soir califică drept un amestec insuportabil al președintelui Roosevelt în afacerile interne ale Franței intervenția diplomatică pe care — după cum anunță Agenția Reuter guvernul nordamerican a făcut-o la Vichy în favoarea evreilor fără naționalitate ce trăiesc în zona neocupată.

Această intervenție a președintelui Roo-

sevelt se produce tocmai când „fortărețele zbucătoare” nordamericane au omorât 140 locuitori din Rouan. Dar aceste victime sunt simpli arieni, și în consecință nu interesează pe nordamericani. Cum te a-tingi însă de unii evrei nordamericani aud imediat vocea „conștiinței lor universale”.

Prin această intervenție, încheie ziarul, președintele Roosevelt a dovedit încă odată că nu-l interesează decât soarta evreilor.

Presa Italiană subliniază prezența trupelor române la Stalingrad

Roma, 10 (Rador). — Întreaga presă italiană de astăzi înregistrează prezența unor puternice unități românești pe frontul dela Stalingrad, care în colaborare cu forțele germane au reușit să spargă centura de rezistență sovietică și să cuce-

rească importante poziții.

Deasemenea întreaga presă relevă importanța cuceririi portului Anapa de către români, cucerire ce compromite întreaga situație a frontului sovietic din Caucaz.

Când alergi după doi epuri...

